

Ελλάδα και Ευρώπη: σε πορεία σύγκλισης

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Η τρίτη περίοδος της συμμετοχής της Ελλάδας στην Κοινότητα, ξεκίνησε το 1995 (έως και σήμερα) και χαρακτηρίζεται από ακόμα μεγαλύτερη υποστήριξη προς την ιδέα και τη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και την εμβάθυνση της ενοποίησης σε όλους τους τομείς, με άξονα μάλιστα το ομοσπονδιακό μοντέλο.

Την περίοδο αυτή απαιτήθηκαν πολλές θυσίες για να επιτευχθούν οι στόχοι που είχαν τεθεί και να ενταχθεί η χώρα στην ευρωζώνη. Στις 16 Μαρτίου του 1998 υποτιμάται η δραχμή έναντι του ECU κατά 12,3%. Στις 29 Νοεμβρίου 1999 με βάση τις θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία (το έλλειμμα μειώθηκε στο 1,6%) το Συμβούλιο Υπουργών Οικονομικών (Eco/Fin) ανακαλεί προηγούμενη απόφασή του για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ελλάδα.

Στις 7 Μαρτίου 2000 υπεβλήθη από την ελληνική κυβέρνηση η αίτηση υιοθέτησης του ευρώ και η πλήρης συμμετοχή της χώρας στην ΟΝΕ. Το αίτημα γίνεται δεκτό στις 9 Μαρτίου του ίδιου έτους. Μετά την ημερομηνία αυτή οι εξελίξεις ήταν ραγδαίες: «α. Στις 11 Απριλίου 2000 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις Συστάσεις της για τους Γενικούς Προσανατολισμούς αναφέρει τα επιτεύγματα της ελληνικής οικονομίας και ακολουθούν οι θετικές γνωμοδοτήσεις-εκθέσεις και εισηγήσεις για

την ένταξη της Ελλάδας., β. Στις 3 Μαΐου 2000 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με βάση τις ανωτέρω γνωμοδοτήσεις και εκθέσεις δίνει το «πράσινο φως» για την ένταξη, γ. Στις 5 Ιουνίου το Eco/Fin εγκρίνει ομόφωνα την ένταξη. Ακολούθησε η τελική επικύρωση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φέιρα στις 19 και 20 Ιουνίου 2000 και δ. την 1η Ιανουαρίου 2001 η Ελλάδα καθίσταται πλήρες μέλος της ευρωζώνης και από 1.1.2002 αρχίζει να χρησιμοποιείται το ευρώ^[1].

Στη συνέχεια, η Ελλάδα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο μεγάλο έλλειμμα που παρουσιάζει. Και ζητά την οικονομική βοήθεια της Ευρώπης. Εκεί οι δυνατοί της Ευρώπης αντιμετωπίζουν την Ελλάδα όπως και άλλες χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου, όχι ως ισότιμα μέλη αλλά ως υποτελείς ή καλύτερα ως αποικίες. Παρακάτω θα αναπτυχθεί αναλυτικά αυτή η παράμετρος.

Συνοπτικά η περίοδος χαρακτηρίζεται ακόμα από την προσπάθεια υψηλότερης οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης με την επίτευξη των «κριτηρίων σύγκλισης» της Συνθήκης του Μάαστριχτ και τη συμμετοχή της χώρας ως πλήρες μέλος στο ενιαίο νόμισμα (ευρώ) και την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ) από την 1η Ιανουαρίου 2002. Η τέταρτη ελληνική Προεδρία της Ε.Ε. (πρώτο εξάμηνο 2003) αποτέλεσε επιτυχία της Ελλάδας, ενώ κατά τη διάρκειά της συντελέστηκε η μεγαλύτερη διεύρυνση στη μέχρι τώρα ιστορία της Ενωμένης Ευρώπης (10 νέα κράτη μέλη). Η Ελλάδα σήμερα εξακολουθεί να υποστηρίζει σθεναρά την εμβάθυνση όσο και τη διεύρυνση της Ε.Ε, με επόμενο σταθμό την πλήρη ένταξη των Δυτικών Βαλκανίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2014.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[1] Δ. Σταμπόγλης, «Από τις τρεις υποτιμήσεις της δραχμής στο «σκληρό» ευρώ. «Αναδρομή» στις σχέσεις της Ελλάδας με τις χώρες της ευρωπαϊκής ενοποιητικής διαδικασίας», ΤΟ ΒΗΜΑ, 31/12/2006.

Το παρόν άρθρο αποτελεί τμήμα της εργασίας «Οι προοπτικές της Ελλάδας στην Ε.Ε.» της Δρ. Ειρήνης Αρτέμη, PhD, MA. που η ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ θα δημοσιεύσει σε συνέχειες